

PERNAJAN KIRKON ULLAKON KATTOTUOLIRAKENTEIDEN TARKASTUS

Kertomus virkamatkasta 8.11.1995
Markus Hiekkänen

Viime vuonna (10.8.1994, ks. matkakertomus, päiv. 15.8.1994, RHO arkisto) Pernajan kirkon ullakolla tehdyn hyönteis- ja lahovauriotarkastuksen aikana sovittiin uudesta käynnistä tulevana vuonna. Seurakunnan talouspäällikkö Monica Wiik ottikin yhteyden allekirjoittaneeseen alkusyksystä ja sovimme tarkastuspäiväksi 8.11.1995. Seurakunnan edustajana oli myös kirkkoherra Uolevi Salminen.

Kävimme ullakon läpi suunnilleen samassa järjestyksessä kuin 1994 tarkastaen kohdat, jotka tuolloin oli merkitty sähköjohdonpätkillä (ks. em. kertomus). Tuon käynnin jälkeen oli muutamiin paikkoihin kiinnitetty leveitä maalarinteipin suikaleita vangitsemaan mahdolliset hyönteiset sekä ilmaisemaan, mikäli kaiverruskasoja ilmaantuu.

Ainoa paikka, missä jälkiä aktiivisesta hyönteiselämästä näkyy, on asehuoneen kohdalla. Täällä runkokuoneen ja asehuoneen ullakkojen välillä olevan lapeaukon länsipuolella, ulomman jalashirren alle on kertynyt tuoreelta vaikuttavaa jauhomaista puujätöstä. Lisäksi teippiin on tarttunut hyönteisiä. Teipin hyönteisineen toin museovirastoon, missä puukonservaattori Olli Cavén on allekirjoittaneen pyynnöstä antanut seuraavan asiantuntijalausannon:

PERNAJAN KIRKON HYÖNTEISNÄYTTEET
Markus Hiekkasen toimittamat
näytteet 9.11.1995

Tutkittavassa maalarinteipissä oli hyönteisiä 13 kpl. Hyönteiset ovat ryhmittyneet teipin toiseen päähän, mikä kertoo niiden viestittävän toisilleen lajikumppanuudesta.

Kaikki kolmetoista hyönteistä olivat samaa lajia, Varaslesiäinen (Ptinus fur). Tutkituista hyönteisistä kaksi oli naaraita ja loput yksitoista koiraita.

Kysymyksessä on luonnonvarainen hyönteinen. Se käyttää ravinnokseen lintujen pesintäjätettä ym. jätettä. Pesii myös kylmillään olevissa tiloissa, joissa on paljon pölyä, roskaa ja muuta syötäväksi kelpaavaa. Mielipaikkoina ummehtuneet rakenne- ja rakennuksenkolot, joissa ei ole vetoa. Parveilee varhain keväällä ja sukupolven kehittyminen kestää yhden vuoden. Koteloituminen tapahtuu pehmeään puupintaan, mihin toukka kaivaa itselleen kuopan.

Lesiäinen esiintyy harvalukuisena ja sen

aiheuttamat vahingot rajoittuvat likaisiin paikkoihin. Vauriot muistuttavat erehdyttävästi jumikuoriaisten vioitusta, mutta niiden aiheuttama tuho on minimaalista.

Torjunta: kaikki tilat on pidettävä siistinä ja puhtaina pölystä, eläinten jätteistä ja kuolleista jyrsijöistä ym. Mitään muuta torjuntaa ei tarvita.

14.11.1995
Olli Cavén
MV/rest

Kuten todettu ei muissa paikoissa ollut merkkejä hyönteistoiminnasta. Ainoa kostealta vaikuttava paikka oli välittömästi harjassa, runkokuoneen keskivaiheilla oleva kohta, johon on 1994 kiinnitettykin vuotoa merkitsevä lappu. Talouspäällikkö Wiikin mukaan vuodon aiheuttaja lienee katonharjan ulkopuolisessa metallisuolessa oleva reikä. Kyseinen kohta tullaan korjaamaan ensi kesänä katontervauksen yhteydessä. Samalla korjataan lähellä olevat pari muutakin vuotopaikoiksi merkittyä kohtaa, jotka eivät tosin nyt tuntuneet kosteilta.

Samassa yhteydessä kannattaisi harkita Cavénin edellä ehdottamaa hyönteisten torjuntamenetelmää eli ullakon siivousta.

Helsingissä 27.12.1995

Markus Hiekkanen